

Terbe Erika írja. A fent említett ismertetőből valóban kimaradt a repozitóriumi hozzáférés említése, de ebben semmi szándékosság nem volt. És valóban örömmel értesültem arról, hogy weben is elérhető a kiadvány. A recenziók többnyire nem szoktak kitérni a nyomtatott kiadványok elektronikus elérhetőségére, hiszen ez formai kérdés, erre szolgálnak a közismert adatbázisok. A levélben említett „két formátum” azonban tévedés, ugyanis attól, hogy egy nyomtatott kiadvány pdf-változata bekerül egy repozitóriumba, még ugyanarról a kiadványról beszélünk. Akkor lenne két formátum, ha különböző azonosítóval rendelkeznének (vö. ISBN-re vonatkozó szabályok).

Ráadásul a kötet rendelkezik egyedi DOI-azonosítóval, ez a számsor egyértelműen meghatározza (meghatározhatná) az online elérhetőségét. Az más kérdés, hogy ez az adat hiányosan jelent meg, és így valóban nehezen található meg a kötet a világhálón. A közreadóknak azonban még mindig lenne lehetőségük arra, hogy ezt az információt (DOI) a szélesebb nyilvánossággal is megosszák.

Az MTMT-be minden szerző igyekszik mihamarabb felvinni a megjelent publikációját, nyilván így tettek a levelek közreadói is. A REAL-ba 2018. november 19-én tette fel a Magyar Nyelvtudományi Társaság DOI-referense a pdf-változatot. Most, amikor írom ezeket a sorokat – 2020. március második hetében – még mindig hiányzik az MTMT rekordból az adatbázisra vonatkozó információ. Ha ezt a néhány kattintást elvégzik a levélírók – vagy az MTMT munkatársait kérik meg rá – minden kutató értesülni fog az online hozzáférésről.